

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 7ης Ιουνίου 2016*

«Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση μιας αιτήσεως ασύλου υποβληθείσας εντός κράτους μέλους από υπήκοο τρίτης χώρας — Άρθρο 18 — Εκ νέου ανάληψη αιτούντος άσυλο του οποίου η αίτηση τελεί υπό εξέταση — Άρθρο 19 — Παύση ευθυνών — Απουσία από το έδαφος των κρατών μελών επί διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών — Νέα διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους — Άρθρο 27 — Προσφυγή — Έκταση του δικαστικού ελέγχου»

Στην υπόθεση C-155/15,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το *Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen* (διοικητικό εφετείο Στοκχόλμης, αποφαινόμενο επί ζητημάτων μεταναστεύσεως, Σουηδία) με απόφαση της 27ης Μαρτίου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο την 1η Απριλίου 2015, στο πλαίσιο της δίκης

George Karim

κατά

Migrationsverket,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, Πρόεδρο, Α. Tizzano, αντιπρόεδρο, R. Silva de Lapuerta, L. Bay Larsen (εισηγητή), J. L. da Cruz Vilaça, Α. Arabadjiev, C. Toader, D. Šváby και F. Biltgen, προέδρους τμήματος, J.-C. Bonichot, M. Safjan, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund, C. Vajda και S. Rodin, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Δεκεμβρίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο G. Karim, εκπροσωπούμενος από τον I. Aydin, advokat, και από την C. Hjorth, jur. kand.,
- το Migrationsverket, εκπροσωπούμενο από τις H. Hedebris και M. Bergdahl,
- η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson και N. Otte Widgren καθώς και από τους E. Karlsson και L. Swedenborg,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vlácil,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τη M. Μιχελογιαννάκη,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους F. X. Bréchet και D. Colas,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις K. Bulterman, B. Koopman,
- η Ελβετική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την C. Bichet,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις M. Κοντού-Durande και C. Tufvesson, καθώς και από τον K. Simonsson,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 17ης Μαρτίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 19 και 27 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του George Karim, συριακής ιθαγενείας, και της Migrationsverket (υπηρεσίας μεταναστεύσεως, Σουηδία) (στο εξής: υπηρεσία), όσον αφορά την απόφαση της υπηρεσίας αυτής να απορρίψει την αίτηση για τη χορήγηση αδειας διαμονής του G. Karim και να τον μεταφέρει στη Σλοβενία.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Η αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού 604/2013 έχει ως εξής:

«Για την εγγύηση της αποτελεσματικής προστασίας των δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων προσώπων, θα πρέπει να θεσπιστούν νομικές εγγυήσεις και το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής όσον αφορά αποφάσεις για μεταφορές στο υπεύθυνο κράτος μέλος, σύμφωνα, ιδίως, με τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προκειμένου να τηρείται το διεθνές δίκαιο, η πραγματική προσφυγή κατά των ανωτέρω αποφάσεων θα πρέπει να καλύπτει την εξέταση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και της νομικής και της πραγματικής κατάστασης στο κράτος μέλος στο οποίο μεταφέρεται ο αιτών.»
- 4 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Το υπεύθυνο κράτος μέλος δυνάμει του παρόντος κανονισμού υποχρεούται:

[...]

β) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, αιτούντα η αίτηση του οποίου τελεί υπό εξέταση και ο οποίος έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους,

[...].».

- 5 Το άρθρο 19, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, εκλείπουν εάν το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί να αποδείξει, όταν υποβάλλεται σε αυτό αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντος [...], ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών για διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι κάτοχος εν ισχύ τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από το υπεύθυνο κράτος μέλος

Αίτηση που υποβάλλεται μετά από το χρονικό διάστημα απουσίας του πρώτου εδαφίου θεωρείται νέα αίτηση που οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.»

- 6 Το άρθρο 27, παράγραφοι 1 και 5, του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Ο αιτών [...] έχει το δικαίωμα άσκησης πραγματικής προσφυγής, με τη μορφή ένδικου μέσου ή επανεξέτασης, ενώπιον δικαστηρίου, τόσο για τα πραγματικά όσο και για τα νομικά στοιχεία, κατά απόφασης μεταφοράς.

[...]

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει πρόσβαση σε νομική συνδρομή και/ή εκπροσώπηση και, εάν απαιτείται, σε γλωσσική βοήθεια.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 7 Ο G. Karim ζήτησε διεθνή προστασία στη Σουηδία στις 3 Μαρτίου 2014.
- 8 Δεδομένου ότι από έρευνα στο σύστημα «Eurodac» προέκυψε ότι ο ενδιαφερόμενος είχε ήδη ζητήσει την προστασία αυτή στη Σλοβενία στις 14 Μαΐου 2013, η υπηρεσία ζήτησε από τις σλοβενικές αρχές, στις 20 Μαρτίου 2014, να αναλάβουν εκ νέου τον G. Karim, βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 604/2013.
- 9 Οι σλοβενικές αρχές δέχθηκαν το αίτημα στις 3 Απριλίου 2014. Η υπηρεσία ενημέρωσε τότε τις αρχές αυτές ότι ο G. Karim είχε υποστηρίξει ότι εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών επί τρεις και πλέον μήνες μετά την πρώτη του αίτηση ασύλου και ότι το διαβατήριό του έφερε θεώρηση εισόδου στον Λίβανο με ημερομηνία 20 Ιουλίου 2013. Κατόπιν ανταλλαγής εγγράφων, οι σλοβενικές αρχές επανέλαβαν στις 12 Μαΐου 2014 ότι δέχονται την εκ νέου ανάληψη που ζητήθηκε.
- 10 Στις 13 Μαΐου 2014, η υπηρεσία απέρριψε την αίτηση του G. Karim για τη χορήγηση τίτλου διαμονής, περιλαμβανομένης της αιτήσεώς του διεθνούς προστασίας, έθεσε στο αρχείο την υπόθεση που αφορούσε την αναγνώριση καθεστώτος και αποφάσισε να μεταφέρει τον ενδιαφερόμενο στη Σλοβενία.
- 11 Ο G. Karim προσέβαλε την απόφαση της υπηρεσίας ενώπιον του Förvaltningsrätten i Stockholm (διοικητικού πρωτοδικείου Στοκχόλμης, Σουηδία). Το δικαστήριο αυτό απέρριψε την προσφυγή του ενδιαφερομένου με το σκεπτικό ότι, όταν ένα κράτος μέλος δέχεται να αναλάβει εκ νέου έναν αιτούντα άσυλο, ο αιτών δεν μπορεί να βάλει κατά της μεταφοράς του προς το κράτος μέλος αυτό, επικαλούμενος συστημικές πλημμέλειες.
- 12 Ο G. Karim προσέβαλε την απόφαση του Förvaltningsrätten i Stockholm (διοικητικού πρωτοδικείου Στοκχόλμης) ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, υποστηρίζοντας, αφενός, ότι η Δημοκρατία της Σλοβενίας δεν είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση της αιτήσεώς του ασύλου, καθόσον

εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών επί τρεις μήνες και πλέον μετά την υποβολή της πρώτης αιτήσεως ασύλου, και, αφετέρου, ότι, για ανθρωπιστικούς λόγους, η μεταφορά του δεν πρέπει να πραγματοποιηθεί και ότι η διαδικασία ασύλου που ακολουθείται στη Σουηδία παρουσιάζει συστημικές πλημμέλειες

- 13 Υπό τις συνθήκες αυτές, το *Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen* (διοικητικό εφετείο Στοκχόλμης, αποφαινόμενο επί ζητημάτων μεταναστεύσεως) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχουν οι νέες διατάξεις του κανονισμού 604/2013 περί της αποτελεσματικής προσφυγής (αιτιολογική σκέψη 19 και άρθρο 27, παράγραφοι 1 και 5) την έννοια ότι ένας αιτών άσυλο έχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει ακόμη και ότι πληρούνται τα κριτήρια που προβλέπονται στο κεφάλαιο III του κανονισμού για τη μεταφορά του προς άλλο κράτος μέλος το οποίο έχει συμφωνήσει να τον δεχθεί; Ή μήπως η αποτελεσματική ένδικη προσφυγή περιορίζεται μόνο στο δικαίωμα να εξετασθεί αν υπάρχουν συστημικές πλημμέλειες που αφορούν τη διαδικασία παροχής ασύλου και τις συνθήκες υποδοχής στο κράτος μέλος στο οποίο θα μεταφερθεί ο αιτών [κατ' αναλογία προς την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση *Abdullahi* (C-394/12, EU:C:2013:813)];

2) Σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι είναι δυνατό να τεθεί υπό αμφισβήτηση ότι πληρούνται τα κριτήρια του κεφαλαίου III του κανονισμού 604/2013, έχει το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού την έννοια ότι ο κανονισμός δεν έχει εφαρμογή όταν ο αιτών άσυλο αποδεικνύει ότι έχει παραμείνει εκτός του εδάφους των κρατών μελών επί τρεις τουλάχιστον μήνες;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 14 Με το δεύτερο ερώτημα, το οποίο πρέπει να εξετασθεί πρώτο, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι η διάταξη αυτή, ιδίως δε το δεύτερο εδάφίό της, έχει εφαρμογή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος, αφού υπέβαλε μια πρώτη αίτηση ασύλου εντός κράτους μέλους, αποδεικνύει ότι εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών επί διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών, πριν υποβάλει νέα αίτηση ασύλου εντός άλλου κράτους μέλους.
- 15 Συναφώς, επισημαίνεται βεβαίως ότι το άρθρο 19, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013 προβλέπει ότι, κατ' αρχήν, οι υποχρεώσεις αναλήψεως και εκ νέου αναλήψεως ενός αιτούντος άσυλο οι οποίες απορρέουν από το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού εκλείπουν αν το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί να αποδείξει, όταν του ζητηθεί να αναλάβει έναν αιτούντα άσυλο, ότι ο αιτών εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών επί διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών.
- 16 Εντούτοις, το άρθρο 19, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού διευκρινίζει ότι κάθε αίτηση η οποία υποβάλλεται μετά από τέτοιο χρονικό διάστημα απουσίας θεωρείται νέα αίτηση που συνεπάγεται νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.
- 17 Συνεπώς, σε περίπτωση κατά την οποία υπήκοος τρίτης χώρας, αφού υπέβαλε μια πρώτη αίτηση ασύλου εντός κράτους μέλους, εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών επί τρεις μήνες, πριν υποβάλει νέα αίτηση ασύλου εντός άλλου κράτους μέλους, το άρθρο 19, παράγραφος 2, του

κανονισμού 604/2013 επιβάλλει στο κράτος μέλος ενώπιον του οποίου υποβλήθηκε η νέα αίτηση ασύλου να ολοκληρώσει, βάσει των κανόνων που έχουν θεσπισθεί με τον κανονισμό αυτόν, τη διαδικασία προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για τη νέα αίτηση αυτή.

- 18 Κατά συνέπεια, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι η διάταξη αυτή, ιδίως δε το δεύτερο εδάφιο της, έχει εφαρμογή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος, αφού υπέβαλε μια πρώτη αίτηση ασύλου εντός κράτους μέλους, αποδεικνύει ότι εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών επί διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών, πριν υποβάλει νέα αίτηση ασύλου εντός άλλου κράτους μέλους.

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 19 Με το πρώτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 19 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ο αιτών άσυλο μπορεί να επικαλεσθεί, στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας κατ' αποφάσεως περί μεταφοράς ληφθείσας ως προς αυτόν, την εσφαλμένη εφαρμογή των κριτηρίων ευθύνης που προβλέπονται στο κεφάλαιο III του κανονισμού αυτού.
- 20 Κατ' αρχάς, διαπιστώνεται ότι από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι ο εκκαλών της κύριας δίκης προβάλλει, στο πλαίσιο της προσφυγής του κατά της εις βάρος του αποφάσεως περί μεταφοράς, όχι την παράβαση ενός από τους κανόνες που εκτίθενται στο παράρτημα III του κανονισμού 604/2013, αλλά μάλλον το ότι η ευθύνη της Δημοκρατίας της Σλοβενίας θεμελιώθηκε κατά παράβαση των ειδικών κανόνων που θεσπίζονται στο άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, οι οποίοι αφορούν την περίπτωση υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος, αφού υπέβαλε μια πρώτη αίτηση ασύλου εντός κράτος μέλους, εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών επί διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών, πριν υποβάλει νέα αίτηση ασύλου εντός άλλου κράτους μέλους.
- 21 Κατά συνέπεια, προκειμένου να δοθεί χρήσιμη απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, πρέπει να κριθεί αν το άρθρο 27, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 19 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ο αιτών άσυλο μπορεί να επικαλεσθεί, στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας κατ' αποφάσεως περί μεταφοράς, την παράβαση των κανόνων του άρθρου 19, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.
- 22 Συναφώς, επισημαίνεται ότι από τις σκέψεις 30 έως 61 της αποφάσεως της 7ης Ιουνίου 2016, Ghezelbash (C-63/15), προκύπτει ότι το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 19 του κανονισμού αυτού, παρέχει στον αιτούντα άσυλο αποτελεσματική προσφυγή κατ' αποφάσεως περί μεταφοράς, η οποία είναι δυνατό να αφορά, μεταξύ άλλων, την εξέταση της εφαρμογής του κανονισμού αυτού και η οποία, επομένως, μπορεί να συνεπάγεται την αμφισβήτηση της ευθύνης κράτους μέλους, ακόμη χωρίς να υπάρχουν συστημικές πλημμέλειες στη διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων άσυλο εντός του κράτους μέλους αυτού οι οποίες συνεπάγονται κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 23 Επιπλέον, μολοντί η εφαρμογή του κανονισμού 604/2013 στηρίζεται κατ' ουσίαν στη διεξαγωγή διαδικασίας προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλος, οριζόμενου με βάση τα κριτήρια του κεφαλαίου III του κανονισμού αυτού (απόφαση της 7ης Ιουνίου 2016, Ghezelbash, C-63/15), υπογραμμίζεται ότι ο κανόνας του άρθρου 19, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού θέτει το πλαίσιο εντός του οποίου πρέπει να διεξαχθεί η διαδικασία αυτή, όταν ο οικείος υπήκοος τρίτης χώρας, αφού υπέβαλε μια πρώτη αίτηση ασύλου εντός κράτους μέλους, εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών επί διάστημα τριών μηνών, πριν υποβάλει νέα αίτηση ασύλου εντός άλλου κράτους μέλους.

- 24 Πράγματι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 17 της παρούσας απόφασης, από την ως άνω διάταξη προκύπτει ότι, στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος ενώπιον του οποίου υποβλήθηκε η νέα αυτή αίτηση ασύλου υποχρεούται να ολοκληρώσει τη διαδικασία προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της νέας αιτήσεως.
- 25 Η νέα αυτή διαδικασία προσδιορισμού διακρίνεται από την αρχικώς διεξαχθείσα από το κράτος μέλος ενώπιον του οποίου υποβλήθηκε η πρώτη αίτηση ασύλου και είναι δυνατό να καταλήξει στον προσδιορισμό νέου υπεύθυνου κράτους μέλους, βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του κανονισμού 604/2013.
- 26 Συνεπώς, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση μεταφοράς έχει ληφθεί κατόπιν ορθής εφαρμογής της διαδικασίας προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους το οποίο προβλέπει ο κανονισμός αυτός, το δικαστήριο που επιλαμβάνεται προσφυγής κατ' αποφάσεως περί μεταφοράς πρέπει να είναι σε θέση να εξετάσει τους ισχυρισμούς του αιτούντος άσυλο ο οποίος προβάλλει παράβαση του κανόνα που προβλέπεται στο άρθρο 19, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού.
- 27 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 19 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ο αιτών άσυλο μπορεί να επικαλεσθεί, στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας κατ' αποφάσεως περί μεταφοράς, την παράβαση του κανόνα που προβλέπεται στο άρθρο 19, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο του εν λόγω κανονισμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 28 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόδιοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, έχει την έννοια ότι η διάταξη αυτή, ιδίως δε το δεύτερο εδάφιο της, έχει εφαρμογή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος, αφού υπέβαλε μια πρώτη αίτηση ασύλου εντός κράτους μέλους, αποδεικνύει ότι εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών επί διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών, πριν υποβάλει νέα αίτηση ασύλου εντός άλλου κράτους μέλους.
- 2) Το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 19 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ο αιτών άσυλο μπορεί να επικαλεσθεί, στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας κατ' αποφάσεως περί μεταφοράς, την παράβαση του κανόνα που προβλέπεται στο άρθρο 19, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού.

(υπογραφές)